

I Tåby socken föddes detta år 15 barn av vilka 8 var pojkar.

5 äktenskap ingicks och antalet döda var 18 stycken varav 7 var minder-
åriga.

Bland de döda var båtsmannen Måns Andersson Orre, 86 år gammal, som 1740
avskedadts för sjukdom och bräckligheter, som han "uti aktioner och sjö-
resor fått".

Från **Sockenstämmioprokollen** finnes

Orgelläktaren i kyrkan behövde ombyggas och bestämdes, att innan det
blev gjort, obehöriga personer icke fick intränga sig där, mot 3 dalers
vite

De som fick finnas där, utom organisten och orgeltramparen, var de som
var utlottade från hemmanen, att verkställa ringning i kockorna.

En ny mässhake av sidensars var försliten och uppdrogs åt kyrkoherden
att anskaffa en ny.

JKlagades över att sockenskomakaren var för dyr med sitt arbetet och
bestämdes, att om han ej nöjde sig med 4 styver för halvsulning fick
sockenborna använda sig av andra skomakare.

Från **häradsrättens protokoll** finns följande att minnas

Kronolänsman Wiman anklagade Anders Carlsson i Furingstad och Brita
Andersdotter på Fyrby ägor, att antingen fullborda äktenskap med varand-
ra eller lagligen plikta för ebganget lägersmål.

Av ytredningen framkom, att lysning till äktenskap var begärd och att
Brita väntade nedkomst inom närmaste tiden.

Häradsrätten dömde dock dem vardera, att till Tåby kyrka giva 2 daler
silvermynt.

Ryttaren Arvid Hagfeldt och drängen Fredrik Nilsson i Ljunga anklagade
Olof Rydberg i Ljunga, för att av honom lånat 8 kannor brännvin, som de
ej återlämnat eller betalt.

De dömdes nu omgående betala brännvinet men samtidigt dömdes Olof Ryd-
berg böta 10 dalers silvermynt, då i förordningen om husbehovsbränning
icke finns tillåtelse till utlåning eller försäljning, utom egna hus-
hållet.

Kronoskogvaktaren Nils Wilander anklagade profossen Nils Hagfeldt för
att hamlat tvenne ekar.

Men av besiktning och utredning befanns, att inget förbud fanns mot
ekarnas hamlande, om de icke sker till fördärv eller skada.

Någon skada eller fördärv kunde ej förminnas, varför ärendet avskrevs.

Rusthållaren Olof Rydberg i Ljunga och regementsprofossen Nils Hagfeldt
i Profossbostället Ljunga verkade inte ha den bästa grannsämja.

Dett trots att hemmanen gränsade emot varandra.

De anklagade varandra ömsesidigt inför häradsrätten med påståenden om
intrång på varandras ägor, flyttande av gränssten, stängning av brunn
smädelser och hotelser.

De inkallade ömsesidigt vittnen för att bevisa sin anklagelser, men
häradsrätten fäste ingen tilltro till deras anlagelser, utan avslog
målet.

Dock dömdes de båda att betala varandras vittnes rese och uppehålls-
kostnader